

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 419
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 10.02.2014

Completul constituit din:
PREȘEDINTE - MIRELA MONICA PERJARU
GREFIER - ANDREEA MIHAELA CIMPOIERU

Pe rol se află judecarea acțiunii promovată de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu **pârâtul PÂRVU MIHAIL**, având ca obiect *constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG 24/2008)*.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reclamantul prin consilier juridic [redacted] care depune delegație de reprezentare la dosar, lipsind pârâtul.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează faptul că, în data de 22.01.2014, pârâtul a depus întâmpinare într-un singur exemplar.

Nefiind cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Curtea acordă cuvântul pe propunere de probe.

Reclamantul prin consilier juridic solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Curtea constată că nu există cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, iar în temeiul dispozițiilor art. 255 C.pr.civ. raportat la art. 258 C.pr.civ. încuviințează proba cu înscrisurile de la dosar ca fiind concludentă și utilă soluționării cauzei și, în continuare, acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și constatarea pentru pârât a existenței calității de lucrător al Securității observând îndeplinirea cumulativă a celor două condiții prevăzute de art. 2 lit. a din OUG nr. 24/2008. Arată că pârâtul a fost ofițer al fostei Securități, iar în această calitate a supravegheat informativ un fost deținut politic pentru poziția sa oscilantă față de regimul comunist, respectiv a dirijat 2 informatori în preajma persoanei urmărite pentru a observa dacă aceasta avea relații sau o poziție față de mișcarea legionară din care se presupunea că ar fi făcut parte. Consideră că prin acțiunile sale, pârâtul a încălcat dreptul la viața privată, drept prevăzut de Declarația Universală a Drepturilor Omului. Pentru motivele expuse pe larg în acțiunea introductivă de instanță și în răspunsul la întâmpinare, solicită să se constate calitatea de lucrător al Securității pentru pârât.

În temeiul dispozițiilor art. 394 C.pr.civ., Curtea declară dezbaterile închise și reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 7555/2/2013 la data de 18.11.2013 reclamantul Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se aprecieze asupra calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Pârvu Mihail, născut la data de 05.03.1941, în Orșova, județul Mehedinți, fiul lui Nicolae și Elisabeta.

În motivarea acțiunii s-au învederat următoarele:

În fapt, prin cererea nr. P 5126/10/26.05.2011 adresată C.N.S.A.S. de domnul V.N., se solicita verificarea, sub aspectul constatării Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petentul a avut acces în temeiul art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008. Astfel, în dosarul I 260547, solicitat în temeiul legii de către domnul [redacted] pârâtul figurează la filele 1, 4 și 5. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1345/28.05.2013, precum și al înscrisurilor atașate, pârâtul, având gradul de locotenent în cadrul Direcției Regionale Banat, a participat activ la supravegherea informativă a petentului, urmărit pentru că „în prezent are poziție oscilatorie”, iar nu pentru faptul că acesta figura în evidentele securității drept legionar. Astfel, motivul real al urmăririi domnului V.N. nu a fost generat de apartenența acestuia la mișcarea legionară ci a fost etichetat astfel tocmai pentru a justifica o urmărire. Din studiu dosarului în discuție, rezultă că titularul acestuia nu a fost un membru al acestei formațiuni - relevante în acest sens sunt fișele întocmite de biroul de siguranță Orăștie (f. 47), unde respectivul figurează ca neîncadrat politic.

Eticheta de „legionar”, provine de la condamnarea suferită de domnul [redacted] la 12 ani închisoare deoarece a ajutat cu alimente și haine o grupare de rezistență.

Față de acest aspect, precizăm că din perspectiva Securității, urmărirea persoanelor care făcuseră parte din mișcarea legionară, precum și a descendenților acestora, nu era motivată de caracterul extremist al acestei grupări, ci de faptul că aceste persoane erau potențiali oponenți ai regimului comunist. Din același motiv și fără nicio diferență față de foștii legionari, erau urmăriți și membrii partidelor istorice democratice, precum și descendenții acestora. În plus, prin termenul „legionar”, Securitatea desemna și membrii așa numitelor „grupări subversive” (în realitate, anticomuniste), precum și pe cei care, în primii ani ai instaurării puterii comuniste luaseră parte sau sprijiniseră rezistența armată din munți.

Ca urmare, activitatea de dirijare a surselor pe lângă urmărit efectuată de lt. PARVU, a fost justificată de motive politice, anume o semnalare potrivit căreia respectivul act ar fi așiat o atitudine oscilantă față de politica partidului.

În cadrul activității de urmărire, pârâtul a procedat la dirijarea rețelei informative pe lângă această persoană, instruind sursele <MATEI> și <HUZA ION> să permanentizeze relațiile cu obiectivul pentru a stabili poziția prezentă. Mai mult, în afara instruirii surselor cu sarcini care evident aduc atingere dreptului la viață privată, pârâtul a și exploatat informațiile obținute. Astfel, nota informativă din 22.08.1968, referitoare la comentariile persoanei urmărite pe marginea evenimentelor din Cehoslovacia a fost trimisă la buletin. Rețeaua informativă reprezintă principalul mijloc al muncii de securitate. De aceea preocuparea centrală a ofițerilor care lucrează cu rețeaua informativă o reprezintă sporirea capacității acesteia. Astfel, se urmărea formarea unei rețele valoroase, cu largi posibilități de informare, bine amplasată în mediile și problemele ce interesează organele de securitate, cum este cazul în speță. Instruirea rețelei informative trebuie să constituie un proces continuu, în care, printre altele se pune accent pe semnalarea în timp util a informațiilor ce prezintă interes.

Prin urmărirea unor persoane cu ajutorul informatorilor - care erau instruiți cu privire la tipul de informații pe care ar fi trebuit să le obțină, precum și cu privire la modalitatea de obținere a acestora - pârâtul a obținut date referitoare la anturajul, preocupările și viața de zi cu zi a persoanei urmărite.

Din toate documentele arătate mai sus se poate observa implicarea ofițerului în obținerea informațiilor respective. De asemenea, important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Față de cele arătate, se impune următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau «drepturi și libertăți fundamentale ale omului». Din punctul de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Pârâtul, prin activitățile desfășurate, a îngreădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme. Astfel, în speța dată, îngreădirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea a pătruns în intimitatea persoanelor urmărite prin dirijarea surselor din subordine.

În concluzie, activitățile desfășurate de către pârât, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngreădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată:

> dreptul la viață privată - art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului;

Pentru argumentele prezentate anterior, sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece, așa cum am mai precizat, pârâtul a avut gradul de locotenent (1968), în cadrul Direcției Regionale Banat.

2. În calitatea menționată la punctul 1 să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior. Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către pârâtă au încălcat drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată.

În drept, au fost invocate disp. art. 1 alin. 7 și alin. 8, art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5 și art. 35 alin. 5 din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea acțiunii, reclamantul a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, respectiv Nota de Constatare nr. Dl/1/1345/28.05.2013, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.; Dosarul I 260547 (cotă C.N.S.A.S), f. 1,4,5,47; Cererea nr. P 5126/10/26.05.2011, adresată C.N.S.A.S. de domnul V.N.; Delegația de reprezentare în instanță a C.N.S.A.S.

La data de 09.12.2013 pârâtul PÂRVU MIHAIL a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată pentru următoarele motive:

La Dosar Fond Operativ de Arhivă al M.A.I., nr. I/260547, la fila 1, există Hotărârea de trecere în evidențele de securitate a dl. V.N. din 20.04.1962, la propunerea lt. [redacted] și aprobată de șeful Secției Raionale Orșova.

Din conținutul acestei Hotărâri, la rubrica „Motivul trecerii în evidența de securitate înainte și după 23 August 1944” - se menționează, că dl. V.N., înainte de 23 August 1944, „A fost membru legionar din 1940-1941 în cuibul ION MOȚA, din comuna Luncașița”. Se mai menționează că dl. V.N. „A fost condamnat în 1950 la 12 ani închisoare, pentru activitate subversivă legionară, fiind eliberat în 1962”.

Pe verso-ul acestei hotărâri, fila IV, la rubrica „Mențiuni” - se precizează că: „Materialul pe baza căruia s-a hotărât trecerea în evidență la dosar problemă legionară se păstrează la Arhiva Secției „C” Banat, sub nr. 18045”.

Faptul că dl. V.N. - a făcut parte din mișcarea legionară este evidențiat și la fila 47 din dosarul Fond Operativ nr. 1/260547, unde există fișa personală a dl. V.N. - întocmită de Biroul de Siguranță Caransebeș, și nu Orăștie, cum greșit s-a interpretat de C.N.S.A.S., unde la capitolul referitor la activitatea politică din trecut a dl. V.N. - se precizează că : „A făcut parte din mișcarea legionară”. Același Birou de Siguranță Caransebeș a mai consemnat în această fișă personală, la capitolul „Activitate politică în prezent” (referindu-se la perioada după rebeliunea legionară 1940-1941, când toți participanții erau în atenția Siguranței), că dl. V.N.: „În prezent nu este încadrat în nici o organizație politică democrată”.

De către C.N.S.A.S. s-a interpretat greșit această mențiune a Biroului de Siguranță Caransebeș, în următorul sens nereal:

- „nu a fost membru legionar”;
- „nu figurează ca încadrat politic”.

Corect în această fișă, de la fila 47 se menționează că dl. V.N. „Nu era încadrat în nici o organizație politică democrată”, și nu se referea la faptul că nu ar fi fost legionar, întrucât în aceeași fișă - Biroul de Siguranță Caransebeș face mențiunea că dl. V.N.: „A făcut parte din Mișcarea Legionară”.

Supravegherea informativă a dl. V.N. - efectuată de pârât în anul 1968, când a lucrat la Raionul Orșova, nu a constituit o încălcare a art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, întrucât dl. V.N. a fost lucrat informativ pentru faptul că acesta figura în evidența Securității, ca fost membru al Mișcării Legionare - grupare ce era calificată ca o mișcare extremistă, ce impunea apărarea intereselor fundamentale ale statului - și nu pentru o simplă dorință a sa de a ieși în evidență și de a încălca drepturile omului.

În anul 1968 pârâtul era absolvent al Facultății de Drept din cadrul Universității din București - promoția 1963-1968, aspect ce rezultă și din analiza sa din 11.03.1968, în dosarul privind pe dl. V.N. - când a propus, dar nu s-a aprobat încetarea supravegherii informative, întrucât are o poziție bună. A mai specificat la acea dată că dl. V.N. era deja lucrat informativ de

alți ofițeri înaintea sa, respectiv din anul 1962, moment ce corespunde cu ieșirea din detenție a dl. V.N., condamnat la 12 ani. - fila 1, dosar nr. 1/260547, ce prezintă Hotărârea de luare în evidență.

În urma supravegherii, a obținut două note informative - fila 4, una exploatată la Buletin, din care rezultă că suspiciunea cu atitudinea oscilantă a dl. V.N. nu se confirmă. Din conținutul lor, verificat pe două linii informative, rezultă că elementul are o poziție bună și este grav bolnav. În baza acestor două materiale verificate pe două linii, lt. [redacted] care a primit lucrarea în continuare, la data de 28.03.1969 - a făcut aceeași propunere de încetare a supravegherii informative pe care a făcut-o și pârâțul, în prima fază, la data de 11.03.1968.

La data de 30.12.2013 reclamantul a formulat răspuns la întâmpinare învederând următoarele:

În fapt, la 17.04.1968 lt. PÂRVU MIHAIL din cadrul Direcției Regionale Banat a Securității statului a întocmit și semnat olograf o Rezoluție cu următorul conținut: „întrucât a fost membru legionar, condamnat la 12 ani, în prezent are o poziție oscilatorie, propun a fi luat în baza de lucru” (subl. n.; f. 1v.). În urma acestei rezoluții, pe care pârâțul nu o contestă, domnul [redacted] a fost inclus într-o formă de supraveghere informativă a cărei unică motivație imediată a fost „poziția oscilatorie” a titularului dosarului față de regimul comunist. În ce privește apartenența urmăritului la mișcarea legionară, consemnată în rubrica „Motivul trecerii în evidență”, ea este susținută de simpla existență a condamnării politice din 1950 și de „extrasul din original, copie a biletului de eliberare din detenție” (f.1). Altfel spus, pârâțul consideră cert faptul că domnul [redacted] a fost legionar deoarece a fost condamnat ca atare, de justiția anului 1950, iar în biletul de ieșire din detenție s-a consemnat această încadrare. Pârâțul invocă în sprijinul acuzației de legionarism pe care o aduce titularului dosarului și o Fișă întocmită de Biroul de Siguranță Caransebeș, nedată (emisă însă după luna februarie 1948, dată fiind menționarea existenței P.M.R.), document în care se consemnează următoarele: „A făcut parte activă din mișcarea legionară. /.../ În prezent nu este încadrat în nici o organizație politică democrată. Nu a fost condamnat sau trimis în judecată până în prezent. Nu a fost internat în lagăr. Caracterizare: Este un individ suspect, datorită activității sale politice din trecut și neîncadrării în P.M.R. (Partidul Muncitoresc Român - n. n.). Nu prezintă însă nici un pericol și este supravegheat în uzină (subl. n.; f. 46 și 47)”. Din însuși conținutul Fișei din care pârâțul a citat selectiv, rezultă că: i) anterior instalării regimului comunist, [redacted] nu fusese judecat sau condamnat pentru fapte sau activități legate de fosta sa apartenență sa la mișcarea legionară; ii) nu avea afiliere politică, nefiind înscris în „organizațiile politice democratice”; iii) deși „nu prezenta nici un pericol, era considerat suspect de organele polițienești și era supravegheat în uzină, pentru că nu se înscriesese în Partidul Muncitoresc Român.

Atât informațiile cuprinse în Hotărârea de trecere în evidență din 1968, semnată de lt. PÂRVU MIHAIL, cât și cele din Fișă întocmită de organele de Siguranță, la care se referă și pârâțul, dovedesc în mod peremptoriu atât faptul că apartenența domnului [redacted] la mișcarea legionară e „susținută” doar de argumente birocratice, și nu de acțiuni concrete, de natură extremistă, cât și faptul că, începând cu anul 1946, această persoană a fost urmărită din motive politice, deși „nu prezenta nici un pericol real la adresa colectivității. Nici informațiile culese de fostele organe de Siguranță la sfârșitul anilor '40, nici cele instrumentate de Securitate, două decenii mai târziu, nu susțin afirmația pârâțului, potrivit căruia urmărirea lui [redacted] ar fi fost justificată de apartenența politică la o „grupare ce era calificată ca o mișcare extremistă, ce impunea apărarea intereselor fundamentale ale statului (subl. n.)”. Titularul dosarului nu comisese în trecut niciun fel de acțiuni violente sau extremiste, iar în prezent nu fusese semnalat de rețeaua informativă că ar exprima opinii favorabile mișcării legionare, că ar fi pretabil să comită acțiuni ilegale, extremiste sau periculoase, contrare interesului public și siguranței colective. Singura „vină” concretă invocată în dosar este „poziția oscilatorie” de care se făcea vinovat [redacted] în 1968, tot așa cum în 1948, cu două decenii în urmă, era suspectat de organele polițienești fiindcă nu se înscriesese în Partidul Muncitoresc Român.

Deși pârâțul invocă în apărarea sa faptul că „în prima fază, la data de 11.03.1968” ar fi făcut o propunere de încetare a supravegherii informative a lui [redacted] „întrucât are o poziție bună”, în realitate, această propunere a fost formulată și consemnată în scris de lt. [redacted] un an mai târziu, la 28.03.1969. Paragraful datat 11.03.1968, în care pârâțul susține că a formulat propunerea încetării supravegherii informative și nu s-a aprobat, este pe de-o parte barat (decî anulat) în documentul original (f. 1), iar pe de altă parte este contrazis chiar de propunerea scrisă, redactată și semnată olograf, pe verso-ul aceleiași pagini, de către lt. PÂRVU MIHAIL, o lună mai târziu (f. 1 v.). Practic, includerea lui [redacted]

baza de lucru, datorită „poziției sale oscilante” și presupusei apartenențe la mișcarea legionară, a fost rezultatul aprobării și aplicării propunerii formulate de lt. PÂRVU MIHAIL la 17.04.1968.

Participarea pârâtului la instrumentarea acțiunii de urmărire informativă a titularului dosarului este dovedită nu doar de propunerea de includere în baza de lucru, ci și de măsurile și sarcinile concrete trasate informatorilor „HUZA ION” și „MATEI”, pe care i-a dirijat pe lângă [redacted] pentru a-i cunoaște opiniile politice și a-i „verifica situația” (f. 5). Cele două note informative preluate în luna august 1968 și pe care lt. PÂRVU MIHAIL le-a adnotat olograf, privesc opiniile urmăritului despre unele evenimente internaționale (invazia sovietică în Cehoslovacia, despre care „Numitul V.N. a mai afirmat despre mitingul pe care l-a ținut Ceaușescu la București că Ceaușescu poate să dea armata să ajute pe cehoslovaci, dar el /.../ nu s-ar duce să lupte pentru alții ca să trăiască bine. Numitul V.N. mai afirma că trebuie să ne unim noi toți românii, să nu lăsăm să mai vină vreodată rușii în țara noastră /.../ (subl. ofițer; f. 4 - 4 v.) și viața sa privată, ambele documente consemnând faptul că [redacted] este grav bolnav: „Este în etate și bolnav (f. 4)” și „în prezent se află acasă, nu lucrează, este pensionar de boală având cancer (subl. ofițer; f. 5). Dirijarea informatorilor pentru urmărirea unei persoane în vârstă, grav bolnave, care nu fusese semnalată și nu era susceptibilă de a comite acțiuni de natură să afecteze siguranța publică ori securitatea statului, constituie un abuz, prin încălcarea dreptului său la viață privată.

Sunt nefondate prin urmare argumentele invocate de către pârât în întâmpinarea sa.

În drept, au fost invocate disp. art. 201 alin. 2 din noul Cod de Procedură Civilă; art. 1 alin. 7 și alin. 8, art. 2 lit. a) și art. 11 din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

În raport de răspunsul la întâmpinare formulat de reclamant și comunicat de instanță pârâtului până la primul termen de judecată, **la data de 22.01.2014 pârâtul a depus la dosar un înscris intitulat întâmpinare** prin care a învederat:

Pârâtul nu a făcut parte din grupul de ofițeri de securitate care l-au luat în evidență pe dl. V.N. ca legionar și condamnat la 12 ani de închisoare, apoi lucrat informativ în perioada 1962-1968 în problema legionară, întrucât în anul 1950 atunci când dl. V.N. a fost condamnat politic la 12 ani închisoare, pârâtul avea 9 ani, iar în anul 1962, când acesta s-a eliberat, pârâtul nu făcea parte din activul de securitate.

În cursul anului 1968, perioadă în care a fost repartizat să lucreze ca lucrător de securitate la Raionul Orșova, ce aparținea de fosta Regiune M.A.I. Banat, pârâtul a luat la cunoștință că dl. V.N. era lucrat informativ în problema legionară.

Astfel, la data de 11.03.1968, șeful de birou, respectiv Mr. [redacted], ce coordona și problema legionară, i-a repartizat mapa cu materiale informative a dl. V.N., obținute în urma supravegherii informative din perioada 1962-1968, pentru studiu, analiză și propuneri.

În urma analizei efectuate, a propus: „Încetarea supravegherii informative a dl. V.N., scoaterea din baza de lucru, motivând că acesta nu are manifestări (n.n. contra statului) și trecerea lui în evidența biroului documentare „c” - fond arhivă.”

Această propunere făcută de pârât, ce constituie proba materială se află la fila 1 din Dosar Fond Operativ de Arhivă al M.A.I., nr. I/260547.

Din această propunere făcută la data de 11.03.1968, rezulta intenția pârâtului de a se înceta supravegherea informativă a dl. V.N., urmărire începută de Securitate în anul 1962. (fila 1 din Dosar Fond Operativ de Arhivă al M.A.I. nr. I/260547).

Această propunere, deși este semnată și de șeful de birou [redacted] (fila 1 din Dosar Fond Operativ de Arhivă al M.A.I. nr. I/260547 - stânga jos) nu a fost aprobată de locțiitorul șefului de Raion Orșova - cpt. [redacted], care a ordonat ca dl. V.N. să fie lucrat în continuare în baza de lucru, întrucât are o poziție oscilantă față de regim și că acest aspect trebuie verificat.

Locțiitorul secției Raionale Orșova - cpt. [redacted] era ofițerul care în anul 1962, în baza propunerii sale, aprobate de șeful secției Raionale Orșova, l-a luat în evidența de securitate și lucrat informativ în baza de lucru pe dl. V.N., (fila 1 din Dosar Fond Operativ de Arhivă al M.A.I. nr. I/260547, în care apare Hotărârea de trecere în evidențele de securitate a dl. V.N. din 20.04.1962, propusă și semnată de lt. [redacted] și aprobată de șeful Secției Raionale Orșova).

În conformitate cu ordinele primite la data de 17.04.1968, pârâtul a formulat propunerea ca dl. V.N., fost legionar, condamnat la 12 ani închisoare, să fie lucrat în baza de lucru, pentru verificarea poziției oscilante, propunere ce a fost semnată de locțiitorul secției Raion Orșova - cpt. [redacted] și șeful secției Raion Orșova (fila IV din Dosar Fond Operativ de Arhivă al M.A.I. nr. I/260547).

La ordinul dat de cpt. ██████████, a barat rezoluția din data de 11.03.1968, prin care a propus încetarea supravegherii informative și scoaterea din baza de lucru a dl. V.N.. Întrucât aceasta anula propunerea cpt. ██████████ din anul 1962, atunci când dl. V.N. a fost luat în evidență și lucrat informativ, (fila 1 din Dosar Fond Operativ de Arhivă al M.A.I. nr. I/260547).

Conformându-se ordinelor primite, la data de 22.08.1968, a obținut două materiale informative, verificate prin două surse, din care rezulta că dl. V.N. este grav bolnav, suferind de cancer, că nu are manifestări dușmănoase cu conținut legionar la adresa statului, ci dimpotrivă apreciază pozitiv poziția statului nostru față de invazia U.R.S.S. în Cehoslovacia.

Pe nota sursei „HUZA ION”, există consemnarea loțiitorului secției Raionale Orșova - cpt. ██████████ în care se preciza: „Să se verifice dacă elementul este grav bolnav și în caz pozitiv faceți propuneri corespunzătoare”. Acest lucru în termeni de specialitate, însemna că dl. V.N., pentru faptul că este grav bolnav și nu adoptă o poziție ostilă statului, trebuie scos din baza de lucru și încetarea supravegherii informative.

Această adnotare a loțiitorului șefului secției Raionale Orșova, confirmă rezoluția inițială a pârâtului din data de 11.03.1968, atunci când a propus încetarea supravegherii informative și scoaterea din baza de lucru a dl. V.N. Nu a mai ajuns pârâtul să facă, din nou, această propunere, respectiv de încetare a supravegherii informative asupra dl. V.N., întrucât a fost mutat la finele anului 1968 cu serviciul la Inspectoratul Județean al M.I. Caraș-Severin, cu sediul la Reșița. Această mutare cu serviciul a avut loc ca urmare a desființării vechilor Raioane și Regiuni și înființării județelor.

Așa cum rezultă din studiul Dosarului Fond Operativ de Arhivă al M.A.I. nr. I/260547, lucrarea informativă privind pe dl. V.N. a ajuns la lt. ██████████ care lucra la Inspectoratul Județean al M.I. Caraș-Severin, în problema legionară.

La data de 28.03.1969 - lt. ██████████ a propus încetarea supravegherii informative și scoaterea din baza de lucru a dl. V.N., în baza celor două note informative obținute de pârât. Această propunere a fost aprobată de noua conducere a Inspectoratului Județean al M.I. Caraș-Severin.

În temeiul disp. art. 258 rap. la art. 255 C.pr.civ. a fost încuviințată și respectiv administrată **proba cu înscrisuri** ca fiind concludentă și utilă soluționării cauzei.

Analizând actele dosarului, Curtea constată că prezenta acțiune este întemeiată pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare:

Potrivit disp. art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 prin sintagma de lucrător al Securității se înțelege ca fiind „*orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv de ofițer acoperit, în perioada 1945 – 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului*”.

Din cuprinsul acestei prevederi legale, rezultă că pentru a se putea reține calitatea invocată, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

1. *Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989.*

Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece pârâtul a avut gradul de locotenent (1968) în cadrul Direcției Regionale Banat. Într-adevăr, din înscrisurile existente la dosar, respectiv documentele aprobate și semnate de către pârât, reiese că acesta a avut gradul și funcția menționate.

2. *În calitatea menționată la punctul 1, persoana să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.*

Și această condiție este evident asigurată în cauză, prin acțiunile expuse pe larg în cererea de chemare în judecată și respectiv prin nota de constatare.

Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse sau încuviințate de către pârât au încălcat flagrant drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată. Acțiunile întreprinse de pârât au presupus grave imixțiuni în viața privată.

Astfel, în calitatea menționată, în cadrul dosarului I 260547 titular V.N., pârâtul a întocmit și semnat olograf Rezoluția la Hotărârea de trecere în evidență din 17.04.1968 întrucât acesta a fost membru legionar, condamnat la 12 ani, iar în prezent are o poziție oscilatorie, considerent pentru care pârâtul a propus a fi luat în baza de lucru.

În baza măsurilor dispuse, conținutul notei la Buletin despre evenimentele din R.S. Cehoslovacia, Nota în original la mapa suspectului, pârâtului i-a fost furnizată nota informativă de către sursa „Matei” respectiv:

„Sursa vă informează că în ziua de 21 a.c. am discutat cu numitul V.N. (subl. ofițer) ... nu știe ce s-a întâmplat în Cehoslovacia, că eu am fost la cumnatul ██████████ unde a ascultat la radio despre situația din Cehoslovacia, este foarte grav că s-au băgat cu forța și au

ocupat-o, cred că rușii vor să ia țările astea cu ei și să ocupe toate țările acestea ..., să fie sub stăpânirea lor, că se discuta și în pușcărie, când eram eu, doar despre ruși, că le pare rău că nu mai pot ca să mai ia de la noi ... Numitul V.N. a mai afirmat despre mitingul pe care l-a ținut Ceaușescu la București că Ceaușescu poate să dea armata să ajute pe cehoslovaci, dar el ... nu s-ar duce să lupte pentru alții ca să trăiască bine. Numitul V.N. mai afirma că trebuie să ne unim noi toți românii să nu lăsăm să mai vină vreodată rușii în țara noastră ... (subl. ofițer)" (f. 19-20).

Relevantă mai este deopotrivă în speță și nota informativă dată de sursa „Huza Ion” din legătura pârâtului, lt. [redacted] și anume:

„Sursa vă informează despre numitul V.N. ... în trecut a fost condamnat 10 ani întrucât a fost membru legionar și a avut legături cu bandele lui Ciovică, în prezent se află acasă, nu lucrează și este pensionar de boală având cancer (subl. ofițer), din această cauză nu a fost văzut prin comună în relații cu alte persoane sau să discute (subl. ofițer) dușmănos contra regimului” (f. 21).

Analiza documentelor depuse de reclamant în probațiune conduce la concluzia categorică a întrunirii ambelor condiții.

Cu privire la prima condiție nu s-a contestat semnătura existentă pe înscrisurile atașate de reclamant în dovedire, fiind dovedită deci calitatea specială cerută de lege, iar cu privire la cea de-a doua condiție se reține că măsurile dispuse au avut ca scop în esență de a depista poziția ostilă/atitudinea dușmănoasă a celor urmăriți față de politica partidului și statului, a conducerii acestora, față de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celor vizați relativ la aspectele menționate, pentru anturajul acestora, pentru opiniile și opțiunile religioase ale acestora.

Acest interes, pus în practică prin măsurile dispuse, coroborat cu urmările pe care le antrena împotriva celor vizați probează un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celor urmăriți și o grevare a dreptului la viață privată, a exercitării libertății de exprimare, de opinie și de conștiință, a libertății religioase, adică exact a acelor libertăți care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnității acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizați – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăți.

Toate aceste acțiuni ale pârâtului vizând urmărirea îndeaproape a întregii vieți a unor persoane dar și opiniile acestor persoane constituie activități prin care s-au suprimat/îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, și anume: *dreptul la viață privată* consacrat la acea dată în art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Așa cum reiese din toate documentele anexate, activitatea pârâtului se remarcă prin acțiunile ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, respectiv dreptul la viața privată, iar prin aceasta încălcându-se concomitent, și dreptul fundamental la libertatea de opinie și de exprimare, dreptul la libertatea de conștiință și religie, acțiunile pârâtului fiind grave și constituind acte de poliție politică în accepțiunea legii, adică vizează „înstaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Fapta de a lua în evidență și a supraveghea îndeaproape viața de zi cu zi a unei anumite persoane este cu atât mai de blamat cu cât respectiva persoană este în etate și grav bolnavă, astfel cum este cazul în speță.

Abuzul este cu atât mai evident cu cât motivul pentru care persoana a fost luată în supraveghere a fost acela că anterior fusese condamnată la pedeapsa închisorii timp de 12 ani iar în prezent manifesta o poziție oscilatorie, fără deci a exista un motiv determinant real, obiectiv pentru care acea persoană să poată fi considerată un pericol la adresa statului român și fără ca o astfel de măsură să fie absolut necesară pentru protejarea securității și integrității statale.

Arată în combaterea acțiunii pârâtului că motivul pentru care a propus luarea în evidență a numitului V.N. a fost reprezentat de faptul că acesta a fost membru legionar, fiind condamnat la pedeapsa închisorii pentru activitate subversivă legionară.

Invocă în acest sens pârâtul Hotărârea de trecere în evidență din 20.04.1962 (f. 17) dar și fișa personală întocmită de Biroul de Siguranță Caransebeș (f. 22).

În opinia instanței, așa cum subliniază în esență și reclamantul de altfel, aceste două acte nu dovedesc, dincolo de orice dubiu rezonabil, că numitul V.N. a făcut parte activ din mișcarea legionară.

Mai reține de asemenea instanța că, așa cum reiese și din fișa personală întocmită de Biroul de Siguranță Caransebeș, anterior instalării regimului comunist, numitul V.N. nu a fost judecat sau condamnat pentru fapte sau activități legate de fosta sa apartenență la mișcarea legionară. În plus, nici pârâtul nu a făcut vreo dovadă în acest sens.

Din aceeași fișă personală rezultă în mod clar că numitul V.N. nu avea afiliere politică, nefiind înscris în „organizații politice democratice” și, deși nu prezenta niciun pericol, acesta era considerat suspect de către organele polițienești și era supravegheat în uzină pentru că nu se înscrisese în Partidul Muncitoresc Român.

Așadar, analizând înscrisurile depuse de reclamant la dosar, aspect coroborat cu lipsa oricăror înscrisuri din partea pârâtului, Curtea constată inexistența unui motiv serios pentru luarea în evidență a numitului V.N., acesta nefiind cunoscut în trecut cu acțiuni violente sau extremiste, nici că ar exprima în prezent opinii favorabile mișcării legionare și că ar fi pretabil a comite acțiuni ilegale, extremiste sau periculoase, contrare interesului public și siguranței colective.

În acest context, devine plauzibilă ipoteza reclamantului în sensul urmării de către Securitate a persoanelor care făcuseră parte din mișcarea legionară și a descendenților acestora nu datorită caracterului extremist al acestei grupări, ci întrucât aceste persoane erau potențiali oponenți ai regimului comunist. Totodată, fără nicio diferență față de foștii legionari, erau urmăriți și membrii partidelor istorice democratice, precum și descendenții acestora. În plus, termenul de „legionar” era adresat de Securitate și membrilor așa-numitelor grupări subversive (în realitate anticomuniste), precum și celor care în primii ani ai instaurării puterii comuniste luaseră parte sau sprijiniseră rezistența armată din munți.

Referitor la susținerea pârâtului în sensul că numitul V.N. era deja lucrat informativ de alți ofițeri înaintea sa, respectiv din anul 1962, moment ce corespunde ieșirii acestuia din detenție, aceasta este neîntemeiată în raport de înscrisurile prezentate de reclamant în susținerea cererii sale de chemare în judecată.

Astfel, la data de 17.04.1968 pârâtul, locotenent în cadrul Direcției Regionale Banat a Securității statului a întocmit și semnat olograf o Rezoluție cu conținutul următor: „Întrucât a fost membru legionar, condamnat la 12 ani, în prezent are o poziție oscilatorie, propun a fi luat în baza de lucru”.

În urma acestei rezoluții, numitul V.N. a fost inclus într-o formă de supraveghere informativă.

Cu privire la contribuția efectivă a pârâtului, din actele dosarului reiese o participare activă la instrumentarea acțiunii de urmărire informativă, iar în acest sens se reține nu doar propunerea de includere în baza de lucru, dar și măsurile și sarcinile concrete trasate informatorilor „Huza Ion” și „Matei”. În continuare, pârâtul adnotează notele informative obținute, note ce privesc opiniile numitului V.N. despre invazia sovietică în Cehoslovacia, dar și viața privată a acestuia, persoană în vârstă și grav bolnavă.

În sfârșit, nu poate fi reținută nici apărarea pârâtului în sensul că acestuia i-ar fi aparținut inițiativa încetării supravegherii informative.

Arată pârâtul că la data de 11.03.1968 ar fi făcut o propunere de încetare a supravegherii informative a lui V.N. „întrucât are o poziție bună”.

În primul rând o astfel de împrejurare, dacă ar fi dovedită, ar putea constitui cel mult o circumstanță favorabilă pârâtului, în raport de situația de fapt reținută și mai sus expusă.

Pe de altă parte, contrar susținerilor pârâtului și similar poziției reclamantului, instanța observă că o astfel de propunere este formulată abia la data de 28.03.1969 de către o altă persoană, lt. [REDACTAT].

În ceea ce privește paragraful datat 11.03.1968 (pretinsa propunere de încetare a supravegherii informative neaprobată), acesta este barat, prin urmare anulat (f. 17), iar pe de altă parte contrazis chiar de propunerea scrisă, redactată și semnată olograf pe verso-ului aceleiași pagini, de către însuși pârâtul din prezenta cauză, o lună mai târziu, 17.04.1968 (f. 18).

Nu a făcut dovada pârâtul cu privire la împrejurările în care nu a fost aprobată propunerea pretins efectuată la data de 11.03.1968, respectiv cine a anulat menționatul paragraf și cu ce motivare.

Se arată în înscrisul intitulat „întâmpinare” formulată în raport de răspunsul la întâmpinare al reclamantului că pârâtul ar fi barat rezoluția sa din data de 11.03.1968 (prin care a propus încetarea supravegherii informative și scoaterea din baza de lucru a dl. V.N.) întrucât aceasta anula propunerea cpt. [REDACTAT] din anul 1962, atunci când dl. V.N. a fost luat în evidență și lucrat informativ.

Așadar, astfel cum pârâtul însuși recunoaște, i-a aparținut inițiativa anulării propriei rezoluții din data de 11.03.1968, nefiind deci vorba de executarea unui ordin direct verbal sau scris din partea superiorilor săi.

Mai susține de asemenea pârâtul că ar fi formulat propunerea ca dl. V.N. să fie lucrat în baza de lucru la data de 17.04.1968 în baza ordinelor primite pentru aceasta. Tot astfel,

conform ordinelor primite, la data de 22.08.1968, conformându-se ordinelor primite, pârâtul a obținut două materiale informative privind pe dl. V.N.

Curtea nu poate primi aceste apărări. Împrejurarea că pârâtul a adus la îndeplinire dispoziții primite din partea superiorilor săi este în primul rând irelevantă, în lipsa unor dispoziții legale care să prevadă acest considerent drept cauză care înlătură caracterul nelegal al faptei. În al doilea rând, împrejurarea nu este dovedită.

Așadar, fiind îndeplinite toate condițiile legale evocate anterior, inclusiv aceea a existenței cererii de efectuare a verificărilor conform disp. art. 1 alin. 7 din OUG nr. 24/2008 (f. 12-15), Curtea apreciază că prezenta acțiune este întemeiată, urmând a o admite în temeiul art. 11 rap. la art. 2 lit. a din OUG 24/2008.

În consecință, va constata calitatea de lucrător al Securității în privința pârâtului.

Pentru aceste motive,

**ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

✓ Admite cererea promovată de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu **pârâtul PÂRVU MIHAIL** cu domiciliul în Caransebeș, str. [redacted] județul Caraș Severin.

Constată calitatea de lucrător al Securității în privința pârâtului.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se depune la prezenta instanță, CAB – Secția a VIII-a CAF.

Pronunțată în ședință publică azi, 10.02.2014.

PRESEDINTE,
Mirela Monica Perjaru

GREFIER,
Andreea Mihaela Cimpoieru

Red. MMP
2 ex. – 08.07.2014

CONFORM CU
ORIGINALUL